

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
ว่าด้วย หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ
พ.ศ.๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการอนุญาตให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเพื่อประโยชน์ทางราชการ ตามมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และข้อ ๕ แห่งระเบียบ ก.พ.อ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ และมาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๕ แห่งระเบียบ ก.พ.อ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๖ สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๖ จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ พ.ศ.๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“คณะ” หมายความว่า คณะที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๔๘ หรือส่วนงานภายในที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมีมติให้จัดตั้งขึ้น

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“ประธานสาขาวิชา” หมายความว่า ประธานสาขาวิชาที่สังกัดคณะภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ ตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑)

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งวิชาการสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

“ลาหยุดราชการเพื่อประโยชน์ทางราชการ” หมายความว่า การลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของข้าราชการ

“การเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ” หมายความว่า การดำเนินการหรือร่วมดำเนินการใดๆ อันจะมีผลให้เกิดความรู้ทางวิชาการเพิ่มขึ้น และหมายความรวมถึงการดำเนินการวิจัย ร่วมวิจัย การเสนอผลงานในการวิจัย เสนอผลงานทางวิชาการ และการแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ

ข้อ ๕ การลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอาจกระทำดังนี้

(๑) การดำเนินการวิจัย ร่วมวิจัย การเสนอผลงานในการวิจัย และการเสนอผลงานทางวิชาการ

(๒) การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการหรือหนังสือ

(๓) โครงการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากมหาวิทยาลัย

(๔) การปฏิบัติราชการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภาวิชาการ

การลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง หากมีความจำเป็นต้องค้นคว้าวิจัยหรือเก็บข้อมูลประกอบการปฏิบัติราชการในต่างประเทศก็ให้กระทำได้

ข้อ ๖ ผู้ที่จะขอลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการต้องมีคุณสมบัติและข้อกำหนดดังนี้

(๑) เป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติราชการด้วยดี มีความประพฤติเรียบร้อย

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างการถูกสอบสวนทางวินัย

(๔) ต้องปฏิบัติงานในตำแหน่งตาม (๑) ในมหาวิทยาลัยมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖ ปีจนถึงวันที่ยื่นคำขอไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ แต่มิให้นับระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษา ฝึกอบรม หรือการไปปฏิบัติงานวิจัยเข้าด้วยกัน ทั้งนี้ ให้นับเวลาปฏิบัติราชการในตำแหน่งดังกล่าวในสถาบันอุดมศึกษาอื่นเข้าด้วยแต่ต้องไม่เกิน ๓ ปี

ข้อ ๗ การให้ข้าราชการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ครั้งแรกให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน

(๒) คราวต่อไปให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๖ เดือน ถ้ามีวันกลับมาปฏิบัติราชการหลังจากลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือให้อนุมัติได้ไม่เกิน ๑๒ เดือน ถ้ามีวันกลับมาปฏิบัติราชการหลังจากลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

ในระหว่างการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามที่ได้รับอนุมัติหากต้องการไปปฏิบัติราชการต่างจังหวัด หรือไปปฏิบัติราชการนอกสถานที่ หรือเดินทางไปค้นคว้าวิจัยหรือเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการปฏิบัติราชการ จะไม่ได้รับอนุมัติให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะ ค่าที่พักจากมหาวิทยาลัย ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น

ข้อ ๘ การขอลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้ผู้ประสงค์ขอลาหยุดยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดต่อประธานสาขาวิชาต้นสังกัด เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงต่อมหาวิทยาลัย ทางด้านการสอน การวิจัย หรือเป็นประโยชน์ทางวิชาการในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

(๒) ต้องเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมกับเรื่องที่ต้องการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) ต้องไม่เป็นผลเสียต่อราชการประจำของสาขาวิชาหรือคณะที่ผู้นั้นสังกัดอยู่และไม่เป็นเหตุให้ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

(๔) ต้องอยู่ในจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนคณาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยของคณะ ในสังกัดของคณะนั้นๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในขณะพิจารณา และจำนวนดังกล่าวให้นับรวมอยู่ในจำนวนโควตาของผู้ที่ได้รับอนุมัติให้ไปศึกษาต่อภายในประเทศ อนึ่งในการคำนวณจำนวนผู้ที่ขอไปปฏิบัติราชการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการนั้นให้คิดจำนวนเลขเต็ม ถ้ามีทศนิยมเกินครึ่งให้นับเป็น ๑ คน แต่ถ้าคำนวณแล้วได้ไม่ถึง ๑ คน ก็ให้นับเป็น ๑ คน

ข้อ ๙ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้รายงานความก้าวหน้าทุกๆ ๓ เดือน และเมื่อการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเสร็จสิ้นสมบูรณ์ให้ส่งรายงานหรือผลงานภายใน ๑ เดือน นำเสนอต่อประธานสาขาวิชา คณบดี และอธิการบดีเพื่อพิจารณาไปตามลำดับ

(๒) ในกรณีที่อธิการบดีเห็นว่ารายงานความก้าวหน้าไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการโดยพลัน

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสรุปรายงานพร้อมทั้งผลการปฏิบัติราชการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการของข้าราชการให้สภามหาวิทยาลัยทราบทุกสิ้นปีการศึกษา

กรณีผู้ขอลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการไม่ดำเนินการตาม (๑) ให้ประธานสาขาวิชารายงานตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณาโดยเร็ว

กรณีผู้ขอลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการมีเหตุสุดวิสัยที่ไม่สามารถดำเนินการตาม (๑) ได้ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการรายงานเหตุผลความจำเป็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีพิจารณาแยกเว้นเป็นรายกรณีได้

ข้อ ๑๐ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถดำเนินการตามข้อ ๕ ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม ให้รีบรายงานต่อประธานสาขาวิชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการทันที

ในระหว่างที่ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการถ้าหากมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นจะให้กลับมาปฏิบัติราชการ ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการได้ทันที

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งของข้อบังคับนี้ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้

- (๑) สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการ
- (๒) ตัดสิทธิไม่ให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอีก
- (๓) ไม่พิจารณาเลื่อนเงินเดือนประจำปี
- (๔) ถูกดำเนินการทางวินัย
- (๕) ชดใช้ค่าเสียหายตามที่กำหนดไว้ในสัญญาลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๑๒ ภายใต้บังคับข้อ ๗ วรรคท้าย ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินอื่นตามสิทธิในระหว่างลาได้

ข้อ ๑๓ ให้มหาวิทยาลัยสามารถกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการในการติดตามและการรายงานผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการที่ลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเพิ่มเติมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ให้จัดทำเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด ต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่มหาวิทยาลัย ความรู้ทางวิชาการและสังคมโดยรวมจะได้รับจากการลาตามวรรคหนึ่ง แต่จะกำหนดเงื่อนไขให้เป็นการจำกัดสิทธิเพราะเหตุแห่งอายุ หรือตำแหน่งมิได้

การลาไปศึกษาต่อในประเทศหรือต่างประเทศและการลาไปฝึกอบรบดูงานให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๑๔ มหาวิทยาลัยอาจจ่ายเงินอุดหนุนให้แก่ข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาหยุดราชการเพื่อไปปฏิบัติราชการเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงเงินหรือประโยชน์อื่นใดที่ผู้นั้นได้รับจากแหล่งอื่นประกอบด้วย

ข้อ ๑๕ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการให้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาลาหยุดเพื่อประโยชน์ทางราชการตามข้อบังคับนี้ มาใช้บังคับกับพนักงานมหาวิทยาลัยโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามข้อบังคับนี้ทำสัญญา
ลาหยุดเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับ
การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ การวินิจฉัยของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

(นายสุชาติ เมืองแก้ว)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง